

Мисткині жіночої прози Марія Матіос

*Треба чоловічої сили і мужності,
щоб писати «жіночі романи»*

Галина Тарасюк

A white seagull is shown in flight, positioned centrally behind the text. The bird's wings are spread, and it is flying towards the right. The background is a bright blue sky with soft, white, wispy clouds. The text is overlaid on the sky and is rendered in a bold, black, sans-serif font with a white outline.

**«Зараз читач потребує
розумної, благородної
літератури.. Якісної,
розумної, добре написаної,
добре виданої...».**

М.Матіос

Я жінка. І для мене благо
Отак от жити – на мечях.
Іти по лезах, як по травах,
Сивіти в чорняві ночей,
І відвертатъ від тебе замах
Чужих очей, чужих очей.

А я жінка – тонка, як скрипка, -
Голос з мене видобувай.
Ні, не скрипка.
Я сива дримба,
Я відлуння печальних скель.
Я з-під каменя сонна риба,
Я з потоку – в'юнка форель.
Я погідна – як осінь срібна.
Я солодка – як майський мед.
Я нечутна – як в жилах рідна
Кров.
Як пізній в саду ранет.

Марія Матіос: українська письменниця (поет, прозаїк, публіцист) та урядовець. Випускниця філологічного факультету Чернівецького університету, за освітою – український філолог, за покликанням – добровільний народознавець, публіцист, прозаїк, поет.

Цікавиться психологією, етнографією, городництвом та квітникарством.

Дослідила свій родовід до 1790 року.

«Інколи просять: «Маріє, пиши легше, бо багато болю!». А я кажу, що в Україні є багато письменників, які пишуть легко і їхні книги губляться на книжкових полицях. А я пишу про життя, як воно є», – каже авторка на численних зустрічах з читачами.

Здобутки:

Проза:

- «Нація» (2001)
- «Життя коротке» (2001)
- «Бульварний роман» (2003)
- «"Фуршет" від Марії Матіос» (2003)
- «Солодка Даруся» (2004)
- «Щоденник страченої» (2005)
- «Містер і місіс Ю в країні укрів» (2006)
- «Нація. Одкровення» (2006)
- «Майже ніколи не навпаки» (2007)
- «Москалиця; Мама Мариця – дружина Христофора Колумба» (2008)
- «Кулінарні фіглі» (2009)
- «Чотири пори життя» (2009)
- «Вирвані сторінки з автобіографії» (2010)
- «Армагедон уже відбувся» (2011)
- «Вибране» (2011)
- «Черевички Божої матері» (2013)
- «Приватний щоденник. Майдан. Війна...» (2015)

Поезія:

- «З трави і листя» (1982)
- «Вогонь живиці» (1986)
- «Сад нетерпіння» (1994)
- «Десять дек морозної води» (1995)
- «На Миколая» (1996)
- «Жіночий аркан» (2001)
- «Жіночий аркан у саду нетерпіння» (2007)

Твори письменниці перекладені сербською, румунською, російською, польською, хорватською, білоруською, азербайджанською, японською, китайською, єврейською мовами. Друкувалися у Канаді, США, Китаї, Хорватії, Росії, Сербії.

Марія Матіос має неофіційний титул «найпліднішої письменниці України».

Анатолій Дімаров зазначив: «Марічка Матіос пише, як грається: вільно і нестримно».

Критика її називає як не «чортиком, що вискочив із табакерки», то «грант-дамою української літератури».

Про Марію Матіос

Марію Матіос назвали «новим Миколою Гоголем». З ким тільки її не порівнюють?!. З Борисом Акуніним, з Василем Стефаником, навіть з Габріелем Гарсія Маркесом.

Але їй подобається вислів Михайла Шевченка, який колись сказав, що Марія Матіос пише, як Марія Матіос.

Нагороди та відзнаки

Лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка (2005) за роман «Солодка Даруся». Автором подання на Національну премію України імені Тараса Шевченка був Павло Загребельний.

Заслужений працівник культури України (2008).

Лауреат літературної премії «Благовіст» та премії ім. Володимира Бабляка (в галузі публіцистики).

Переможець конкурсу «Книжка року 2004» за роман «Солодка Даруся».

Переможець конкурсу «Книжка року 2007» за роман «Майже ніколи не навпаки».

Переможець конкурсу «Книга року 2008» за роман «Москалиця. Мама Маріца».

Гран-прі конкурсу «Коронація слова» за роман «Майже ніколи не навпаки» (2007).

Почесний громадянин міста Чернівців (2008).

2009 р. на V Київському міжнародному книжковому ярмарку книга «Москалиця» отримала диплом першого ступеня в номінації «Бестселлер».

2013 р. «Українсько-японська дружба і співробітництво». Церемонія вручення відбулася 22 березня 2013 р. Відзнаку вручив Йошіхіко Окабе – доцент Кобе Гакуїн Університету.

Орден княгині Ольги III ст. (22 січня 2015) – за значний особистий внесок у державне будівництво, соціально-економічний, науково-технічний, культурно-освітній розвиток Української держави, багаторічну сумлінну працю та високий професіоналізм.

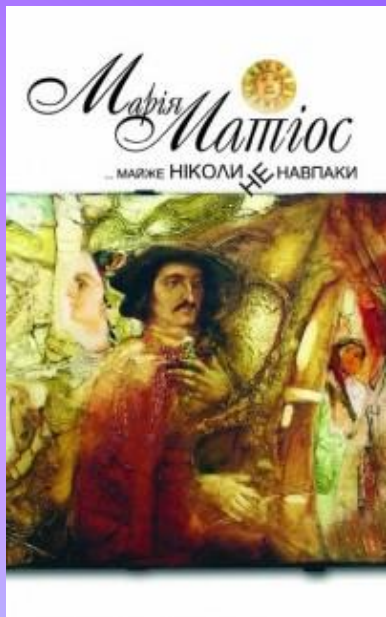

Матіос, М. Солодка Даруся [Текст] : роман / М. Матіос. – Львів : Піраміда, 2010. – 424 с.

Солодка, дурна, дивна... «Не від роду – від судьби».

«Але вона не дурна, то люди думають, що вона дурна, бо не така, як усі.» Бо зростала у сім'ї люблячій, але в країні скривдженій, зі всіх сторін всякими властями нелюдськими окупованій. А люди ж бо іноді гірше звіра, страшніше пропасниці, лютіші зими морозної. А хіба винне дитя у гріхах батьків? Та й гріхи, по правді, надумані, висмоктані із забобонів, змішані з релігією і людськими заздрощами.

Черемоше, ти розкажеш всім про цю драму? Про біль, про важкість, про несправедливість? Розповіси про дівчинку, яка так і не виросла, бо, забравши дитинство, їй не залишили нічого, лиш спомин страшний, що солодке – то зло?

Матіос, М. Майже ніколи не навпаки [Текст] : сімейна сага в новелах / М. Матіос ; худож. С. Іванов. – Львів : Піраміда, 2007. – 176 с. : іл.

Красива сімейна сага, яка здивує вас своєю відвертістю і такою якоюсь праведною грішністю. Якщо наважитесь читати цю книгу, будьте готові до всплесків гніву, і болю, і жаху теж. Адже це – історія про гуцулів, історія честі і справедливості, така, якою бачить її кожен з героїв. Вони не чекають Божого суду, не бояться Божого гніву. Вони чинять за велінням серця і з власного бачення ситуації. Можливо, для вас це стане одним з найбільших откровень і викличе масу протесту. Але... Це гуцули. Хоч вони такі ж українці, як я і ви, та все ж не такі. У них там свої закони, і свої принципи, і свій, особливий, лік гріхам.

Матиос М. Нація [Текст] : художественная
лит-ра / М. Матиос. – М. : Братонез, 2007.
– 320 с.

The image shows the cover of the book 'Нація' by Mariya Matyos. It features a black and white portrait of a woman with dark hair, looking thoughtfully to the side with her hand near her chin. The title 'НАЦІЯ' is written in large, bold, black letters, and 'Audio Books' is written in a smaller, blue font below it. The author's name 'Марія Матиос' is printed in a small font at the top left of the cover.

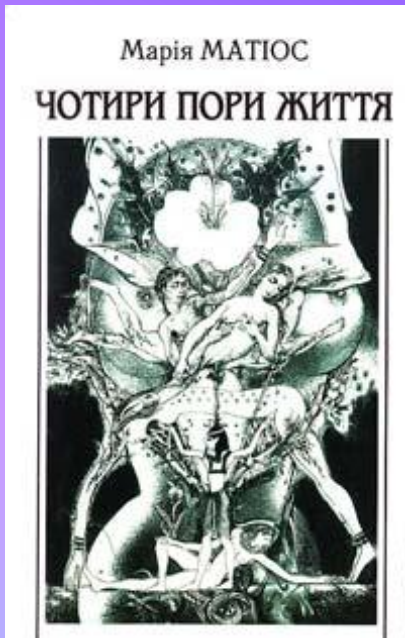
Марія Матиос

НАЦІЯ
Audio
Books

«Генетично творчість Марії Матиос є суто українською, та звертається вона до того, що найбільш людське, – потреби свободи й почуття безпеки, права на щастя й вільний вибір. Герої «Нації» понад усе хочуть зберегти гідність. А гідність не має національності, як – за словами авторки – не має її кров.

Все, чого хотіли герої цієї збірки історій, – це говорити рідною мовою, жити на рідній землі. Тому й боролися до останнього подиху із зайшлим червоним режимом. Читач не знайде тут кривавих боїв, диверсій, розправ. Лише крик понівечених душ.

Письменниця не творить чорних і білих персонажів. У кожному героєві досить суперечностей, а в кожній історії – недоговореності. І це чергова феноменальна риса цієї літератури. Ніхто не є однозначно засуджений і ніхто не є абсолютно кришталекий. А над цим клубком людських пристрастей і конфліктів, немов у античній трагедії, висить безжальний фатум, який прирікає людей на довгу, несправедливу та апріорі програшну боротьбу. Тому, подібно античній трагедії, «Нація» викликає в нас співчуття і страх. Співчуття, бо нещастя сталося з невинною людиною. Страх, бо з кожним може статися те саме...».

Матіос М. Чотири пори життя [Текст] :
художня літ-ра / М. Матіос. – 2-е вид. –
Львів : Піраміда, 2011. – 264 с.

Спочатку ця книга потрапила у розділ книг,
які я не змогла дочитати до кінця.
Потім я взялася за неї ще раз!
І маю якнайкращі враження!

Правда, перед тим я почитала критику на цей твір.
Багато мені прояснилося, і я насолоджувалася текстом.
Бо він просто чудовий. Такої еротичної літератури я ще
не читала. Дуже якісно літературно, чуттєво емоційно.
Зовсім інша за змістом остання частина. Навіть трохи
моторошна. Авторка описує життя після смерті, але від
власного імені. Інколи мурашки бігали по тілу!

Варто, варто прочитати!

Матіос М. Жіночий аркан у саду нетерпіння
[Текст] : художественная лит-ра / М. Матіос.
– 2-е вид. – Львів : Піраміда, 2011. – 308 с.

Письменниця Марія Матіос вважає, що життя кожної жінки – безперервний випробувальний танець: іноді – вальс, частіше – гуцулка, зрідка – танго чи, коли-не-коли, танець живота. Традиційно жінки ніколи не танцюють аркан – ритуальний, суто чоловічий танець жителів гір. Проте Марія Матіос стверджує, що її героїня «затесалась між аркани», і цей аркан не стане вальсом. Бо така парадоксальна вдача її героїні, яка з однаковою пристрасстю щоденно випробовує своє серце на розрив: чи то тримає батіг у руках для лінивців, чи сповідається в любові.

«Жіночий аркан у саду нетерпіння» – поезія справжньої Жінки. Жінки із плоті та крові, жінки, яка вміє бути щасливою отут і вже.

Матіос М. Щоденник страченої [Текст] : психологічна розвідка / М. Матіос. – 2-е вид. – Львів : Піраміда, 2011. – 200 с.

То є історія бурхливої трагічної пристрасті. «Історія великої печалі» – слова героїні, що їх можна застосувати саме до твору. Сюжетна лінія доволі проста, а здійснюється завдяки нестримному потоку свідомості.

Переживання жінки, що має коханцем одруженого чоловіка і роками ниє у свій щоденник про свою нещасну долю, про ненароджену дитину, про своє пусте черево, а до купи все це приправляє феміністичними роздумами (не позбавленими сенсу, але так само зведеними переважно до жалісного ниття).

Дивує у цій книзі кінцівка. Бо вона кардинально резонує із усім, про що писалось. Автор повільно налаштовує читача на драму, а потім перегортає усе догори дригом і влаштовує «щасливий енд».

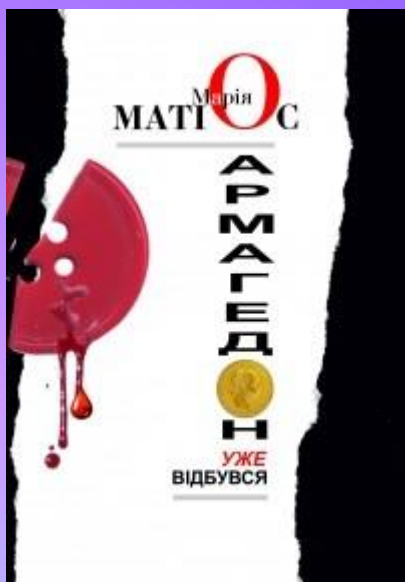
Матіос М. Черевички Божої Матері: вирвана сторінка з буковинської саги [Текст] : повість / М. Матіос. – Львів : Піраміда, 2013. – 208 с.

Черевички Божої Матері – справжній дитячий погляд на велике людське горе.

Так є до середини історії Іванки – простої наївної, геть іще дитячої. Аж поки темрява, що прикривалась ніччю, не показала свого справжнього обличчя. І пролилась правда ножем в серце.

Скільки ще має пройти часу, вирости поколінь, щоб цей біль перестав бути нашим?

Та як нема у світі чужих дітей, так нема і чужої кривди.

Матіос М. Армагедон уже відбувся [Текст]
: повість / М. Матіос. – Львів : Піраміда,
2011. – 112 с.

Маленька повість, всього на 100 сторінок, але авторка змогла вмістити в ній історію життя пересічної людини – Івана Олексюка. Не можна сказати, що твір вразив, він змусив нарешті задуматися і зняти рожеві окуляри, щоб зрозуміти, що життя – не суцільна веселка з безліччю різноманітних фарб, а поєднання білого та чорного, драми та трагедії.

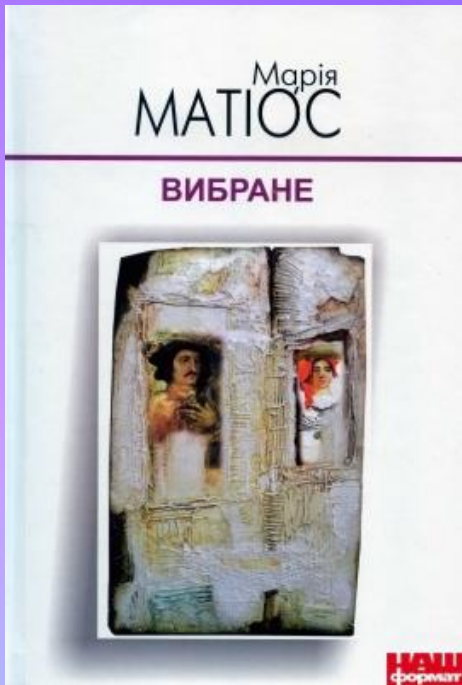
Марія
МАТІОС

Матіос М. Вирвані сторінки з автобіографії
[Текст] : художня літ-ра / М. Матіос. – 2-е
вид. – Львів : Піраміда, 2011. – 368 с.

Ця книга, окрім знайомства з письменницею – авторкою улюблених творів, проливає світло на історію виникнення усіх героїв книг Марії Матіос. На сторінках книги не лише відкриваєш для себе сторінки з біографії, а й зустрічаєш знайомих героїв. і Виявляється, що всі вони походять з життя оточуючих письменниці.

Варта прочитання!

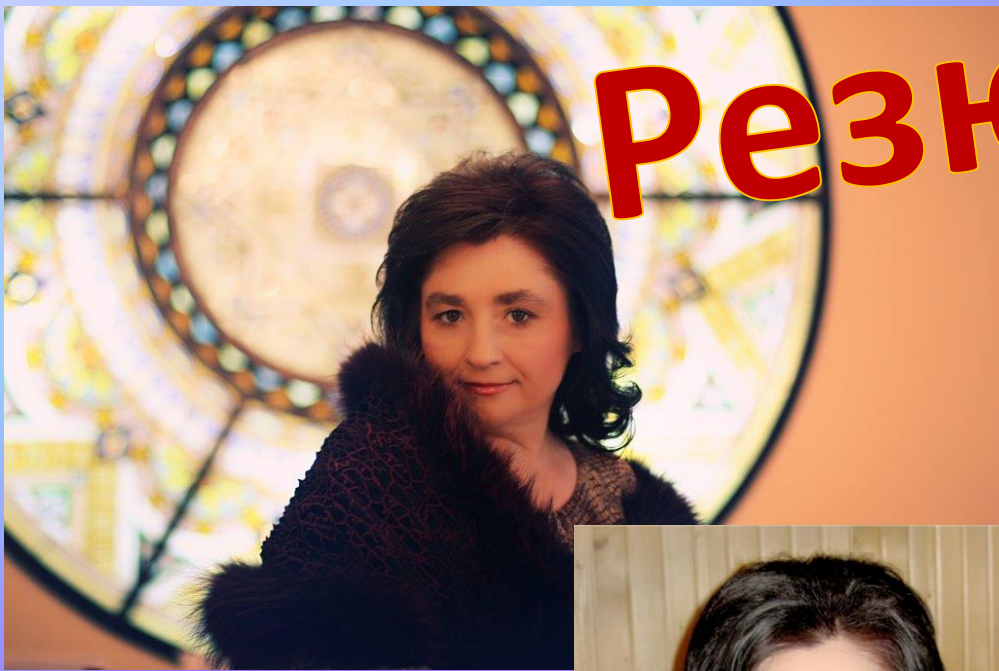

Матіос М. Вибране [Текст] : художня літ-ра / М. Матіос. – Львів : Піраміда, 2011. – 424 с.

Марія Матіос – письменниця, чиї книжки мабуть не можуть нікого залишити байдужим.

В цій збірці – всі її найвідоміші твори: «Солодка Даруся», «Майже ніколи не навпаки», «Москалиця», «Нація».

Резюме

Деякі дослідники вважають, що М. Матіос «пише псевдокласичні твори». На думку інших, «класичного» у цих творах небагато. Авторка наповнила свої новели власним розумінням сталих сюжетів, розфарбувала їх у ті відтінки, яких прагнула сама, не нав'язуючи читачам упередженого ставлення до прочитаного.

У будь-якому разі ці книги варто читати.

Приємного прочитання!

Безперечно, розповідь про книги Марії Матіос спровокувала у вас **нестримне бажання терміново перечитати** їх всі.

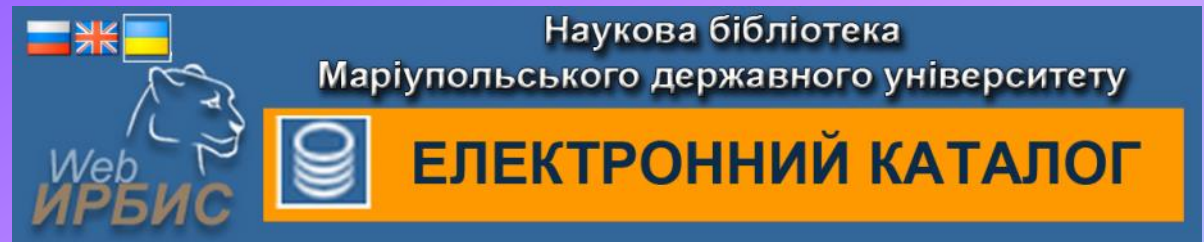
ЩО РОБИТИ?

Книги Марії Матіос можна купити, ... або **отримати на абонементі** наукової та художньої літератури наукової бібліотеки Маріупольського державного університету безкоштовно.

Чекаємо на вас за адресою:
м. Маріуполь, пр. Будівельників, 129

Отримати книги авторки можна за адресою, вказаною на слайді.

Автор-укл. – Л. В. Давидова, провідний бібліотекар абонементу наукової та художньої літератури наукової бібліотеки Маріупольського державного університету